

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

*
રાગ દેવાદિ શત્રુઓના છતનાર,
સર્વજ્ઞ, સર્વદક્ષિ અનંતબળ છતાં
અત્યંત સમતાવંત એવા શ્રી જિનેશ્વર
ભગવાન તમે જયવંતા વર્તો.
*

પુસ્તક : ૮૭

અંક : ૧૧-૧૨

ભાદરવો-આસો
સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર
૧૯૮૦

આત્મ સંવત ૬૪
વીર સંવત ૨૫૧૫
વિક્રમ સંવત ૨૦૪૬

અ નુ ક મ ગિ ડા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	જ્ઞાન શુ' છે ! જ્ઞાનની આશાતના કોને કહેવાય ! અને એ આશાતનાના પાપોથી કેવી રીતે બચી શકાય ! તે ઉપર વિસ્તૃત સમજણ આપતો લેખ	આ. શ્રી. યશોદેવસૂરિજી મ. સા.	૧૪૯
(૨)	ગિરિરાજ યાત્રા : સપ્તપદિ સોપાન બીજી	પ. પૂ. પં. શ્રી પ્રદ્યુમ્નવિજયજી મ. સા.	૧૫૬
(૩)	જૈન સેન્ટર ઓફ સધન' કેલિફોર્નિયાની વિશિષ્ટ ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ	—	૧૫૯
(૪)	હિસાબ તથા સરવૈયુ	—	૧૬૦
(૫)	સમાચાર	—	૧૬૪

આ સભાના નવા આજીવન સભ્ય

૧. શ્રી મહેન્દ્રભાઈ વાડીલાલ પારી-મુંબઈ

યાત્રા પ્રવાસ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી કેસરીયાજી, ઉદેપુર, રાણકપુરજી, મૂઢાળા મહાવીર, બ્રાહ્મણવાડા, છરાવલા, ભીલડીયાજી, ઉણ, શંખેશ્વર તીર્થ, ઉપરીયાજી વિગેરે તીર્થનો ત્રણ દિવસનો યાત્રા પ્રવાસ રાખવામાં આવ્યો હતો. તા. ૧૫-૬-૯૦ ને શનિવારના રોજ રાત્રીના ૯-૪૫ મિનીટે લકઝરી બસમાં સભાના સભ્યો અને શ્રી સંઘના ભાઈ-બહેનો નીકળીને તા. ૧૮-૬-૯૦ના રોજ રાત્રીના પરત આવી ગયેલ હતા આ યાત્રા પ્રવાસમાં ૨૦ સંઘપૂજનો થયા હતા. સહકાર બદલ ખૂબજ આભાર માનવામાં આવે છે.

— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-લાવનગર

૦ સભાસદ બંધુઓ અને સભાસદ બહેનો ૦

સવિનય જણાવવાનું કે સં. ૨૦૪૭ કારતક સુદિ ૧ ને શુક્રવાર ૧૯-૧૦-૯૦ ના રોજ એસતા વર્ષની જુલાલામાં મંગળ પ્રભાતે આ સભાના સ્વ. પ્રમુખશ્રી શેઠશ્રી ગુલાબચંદલાઈ આજીંદજી તરફથી પ્રાત્નવર્ષ કરવામાં આવતી દૂધ પાટીમાં (૬-૩૦ થી ૧૧-૦૦) આપશ્રીને પધારવા અમારું સપ્રેમ આમત્રણ છે તથા કાર્તિક સુદિ પાંચમને બુધવારે સભાના હોલમાં કલાત્મક રીતે જ્ઞાન ગોઠવવાનું આવશે તેો દર્શન કરવા પધારશોજી.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માનહત્રી : શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ એમ. એ., બી. કેમ, એલ. એલ બી.

માનહ સહત્રી : કું. પ્રફુલ્લા રસિકલાલ વોરા એમ.એ.; એમ.એમ.

જ્ઞાન શું છે? જ્ઞાનની આશાતના કેને કહેવાય?

અને એ આશાતનાનાં પાપોથી કેવી રીતે બચી શકાય?

તે ઉપર વિસ્તૃત સમજણ આપતો લેખ

લેખક : આચાર્યશ્રી યશોદેવસૂરિજી મહારાજ સાહેબ

ભૂમિકા : મહારાષ્ટ્રના ગાંધીજી બાળગંગાધર

ટિળકે આજથી પ્રાયઃ ૬૦ વર્ષ ઉપર ભારતની આઝાદીની લડત ચાલતી હતી ત્યારે દેશની પ્રભને 'સ્વરાજ્ય પ્રાપ્ત કરવું' એ પ્રત્યેક ભારતવાસી-એનો જન્મસિદ્ધ લક્ષ્ય છે, એવો મંત્ર આપ્યો હતો. તેની જગ્યાએ હું 'મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવો એ પ્રત્યેક જૈનના જન્મસિદ્ધ લક્ષ્ય છે.' એ સૂત્ર જેનોને મારા ઉપદેશના પ્રસંગમાં કહું છું. પ્રત્યેક જૈન મોક્ષાર્થી હોવો જ જોઈએ એવી જાનીએની વાણી છે. એ એટલા માટે છે કે અનાદિકાળના જન્મ-મરણના ફેરાનો, તમામ દુઃખોનો અન્ત લાવવો હોય અને અનંતા શાશ્વતા સુખના ભોક્તા થવું હોય તેને મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવો જ જોઈએ. એ મોક્ષ પ્રાપ્તિનો માર્ગ શું છે તે વાત જૈનધર્મનાં શાસ્ત્રોમાં સ્થળે સ્થળે જરૂર રીતે જણાવી છે, અને તે એ છે કે સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન અને સમ્યગ્ચારિત્ર. આ ત્રણેની ઉપાસના-સાધના જો સમજણ અને ભાવપૂર્વક થતી જાય તો એ આત્મા

વહેલો મોટો કોઈને કોઈ ભવમાં સંસારનાં બંધનોનં તોડીને મુક્તિસુખનો અધિકારી બની શકે છે. એ ત્રણ કારણમાં જ્ઞાનને પણ કારણ માન્યું છે અને એને મોક્ષનું અનન્ય-પ્રધાન કારણ તરીકે સ્વીકાર્યું છે. જ્ઞાન એ આત્માનો શાશ્વત ગુણ છે. જ્યાં જ્ઞાન છે ત્યાં ચેતના છે, અને જ્યાં ચેતના છે ત્યાં જ જ્ઞાન છે. આ 'જીવ' છે એને જો કોઈ ઓળખાવનાર હોય તો જ્ઞાનચેતના જ છે. એ ચેતના સૂક્ષ્મ રીતે પણ જીવમાત્રમાં બેઠી છે. આ જ્ઞાન-ચેતનાનો અંતરાત્મામાં ઉત્તરોત્તર વિકાસ થતો જાય તેમ તેમ જ્ઞાનનાં પ્રકાશ ઉપર રહેલો પડેલો (આવરણ) ખસતો જાય, અને પ્રકાશ વધતો વધતો કોઈને કોઈ જન્મમાં પ્રકાશ આડો પડેલો સંપૂર્ણ ખસી જતાં આત્મામાં રહેલો સંપૂર્ણ જ્ઞાનપ્રકાશ પ્રગટ થઈ જાય. જેને જૈન પરિભાષામાં 'કેવળજ્ઞાન' કહેવામાં આવે છે. વ્યવહારમાં તેને ત્રિકાલજ્ઞાન કહેવાય છે, આ જ્ઞાનનો પ્રકાશ પ્રાપ્ત કરવો તે બહુ સહેલી વાત નથી. મોટા ભાગના જીવોને

અનંત જન્મને અનંત થતો હોય છે પણ એ માટેના પ્રયત્નો અનેક જન્મ પહેલાં શરૂ કરવા પડે છે, એ માટે નવું નવું સમ્યગ્જ્ઞાન શીખવું, બીજાને જ્ઞાનદાન કરતાં રહેવું એમંએ સાથે સાથે જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરાવનાર જ્ઞાનીઓ, ગુરુનો કે શિક્ષકનો વિનય, વિવેક અને બહુમાન તેમજ આદર કરવો એમ છે. તે ઉપરાંત જ્ઞાનપ્રાપ્તિમાં કારણભૂત પુસ્તકોમાં રહેલું 'અક્ષરજ્ઞાન' છે તેથી સૌથી પ્રથમ એ જ્ઞાન-અક્ષરોનું બહુમાન આદર અને બહુમાન કરતા રહેવું એમંએ જેથી જ્ઞાન પણ બધી રીતે આશીર્વાદરૂપ થઈ પડે. પરિણામે કોઈ જન્મના અનંતે પૂર્ણ પ્રકાશ પ્રાપ્ત થાય.

ઉપર જે વાત કહી તે કેવળ જૈનો માટે નથી, માત્ર જૈન સંપ્રદાયની વાત નથી, તે વાત ગમે તે દેશના, ગમે તે ધર્મના માણસને લાગુ પડે છે. સંપૂર્ણ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાનો અને મોક્ષ પ્રાપ્ત કરવાનો અધિકાર સહુ માટે છે.

કેટલાકે મને 'પૂછ્યું કે જ્ઞાનને પવિત્ર કેમ માનવું?' એનો જવાબ આપવામાં લેખ લાંબો થઈ જાય પણ ટૂંકમાં આજે લેખમાં જણાવું કે અક્ષર એ પાથો છે અને એનું શિખર-ટોચ કેવળ જ્ઞાન (ત્રિકાળજ્ઞાન)નો મહાપ્રકાશ છે. એક અક્ષરનું જ્ઞાન લાવિ જન્મોમાં કોઈ ભવમાં અનંતાનંત અક્ષરે રૂપ મહાપ્રકાશ પ્રાપ્ત કરાવનાર છે, અને વહેવારમાં હોયોપાદેય એટલે છોડવા લાયક શું છે અને મેળવવા લાયક શું છે તેનું વિશાળ જ્ઞાન આપનાર છે. આટલો જ જવાબ કારી છે.

લેખ સારી રીતે સમજાય માટે લેખની ભૂમિકા લખીને રોજેરોજ હજારો ઘરોમાં થઈ રહેલી જ્ઞાનની આશાતના પ્રત્યે પ્રબલું ખાસ ધ્યાન ખેંચવા માંડું છું. કેમકે તે પ્રાથમિક અનિવાર્ય અગત્યની બાબત છે. એ માટે લેખ લખ્યો છે તે ઉપર સહુ કોઈ ધ્યાન આપે તેમાંય વિશેષ કરીને જૈનો વ્યસ્ત રીતે ધ્યાન આપે

❧

❧

❧

સમય એવો આવ્યો છે કે આજકાલ મોજ શોખ અને પહેરવાના બહારખા ખૂબ વધી ગયા. વિજ્ઞાન અને ટેકનોલોજીના આજના જમાનામાં વસ્ત્રોમાં ભારે કાન્તિઓ થઈ રહી છે. દિનપ્રતિદિન વસ્ત્રોમાં મનગમતી રિઝાઈનો બજારમાં મૂકીને જનતામાં વધુમાં વધુ માલ કેમ ખપે તે દષ્ટિબિન્દુ કંપનીઓનું હોય છે ધંધાદારીની દષ્ટિએ તેઓને એમ હોય તે સ્વભાવિક છે. એટલે હાલમાં છેલ્લાં બે વર્ષથી છોકરાં-છોકરીઓનાં પાટલુન, ખમ્મીસ, ઝલ્લા બગેરેમાં એક નવો ગુલાબ આવ્યો છે. દરેક કપડાં ઉપર અંગ્રેજી અક્ષરોનાં બલબલતાં લખાણો મશીનથી ભરવામાં તેમજ છાપવામાં પણ આવ્યા છે. અમારી પાસે દર્શનાર્થે આવતા ચૌદ આની છોકરાં-છોકરીઓનાં કપડા અંગ્રેજી અક્ષરોના રંગ-બેરંગી આકર્ષક ભરતકામવાળાં સતત જોઈ રહ્યો છું. પહેરેલાં કપડાં ઉપર, ઘરની આજરો ઉપર, પગલું ઇણા ઉપર અંગ્રેજી અક્ષરોનું લખાણ ઘણા વરસોથી જોઈ રહ્યો છું. આ સિવાય ઘરની અનેક ચીજો ઉપર હોય છે. પણ એ પ્રમાણ અગાઉ આઠ આની હતું. અત્યારે ગુટી ગુટી સ્ટાઇલથી એ પ્રમાણ અસાધારણ રીતે વધી ગયું છે. આથી અજાણપણે પવિત્ર જ્ઞાનની ઘોર આશાતના થઈ રહી છે. અસાધારણ પાપ બાંધવાનું નિમિત્ત બીલું થઈ રહ્યું છે.

સૌને પ્રશ્ન થશે કે એમાં શેનું પાપ લાગે ?

તો જવાબ એ છે કે માનવજાતને ઓછાવતા પ્રમાણમાં જે કંઈ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવું છે, જે કંઈ લખવું છે એમાં સ્વરો અને વ્યંજનો એટલે કે લાખાના વર્ણો-અક્ષરો જ કામમાં આવે છે. તે દ્વારા જ આખી દુનિયા જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે છે. તે ઉપરાંત સ્વરો-વર્ણોથી બનેલા શબ્દો, વાક્યો અને પુસ્તકો એ જ્ઞાનપ્રાપ્તિમાં અનન્ય સહાયક છે એટલે કોઈપણ અક્ષરને પવિત્ર માનવામાં આવે છે.

જૈનધર્મમાં તો જૈનો ચોપડીને જરા પણ અડી જાય તો ક્ષમા માગે છે. હરતા ફરતાં, જતાં-આવતાં લખેલા કાગળના ટુકડા ઉપર જો પગ

મૂકાઈ જાય તો પાપ બંધાય છે, અને તેનું પ્રાચ-
સ્થિત બનું પડે છે. જ્ઞાન આપણાથી પવિત્ર અને
મહાન છે તેથી આપણાં પહેરવાનાં વસ્ત્રો ઉપર તે
અક્ષરો કદિ લખી શકાય જ નહિ. એ અક્ષરોવાળા
કપડાં પહેરીને જંગલ-પેશાબ કરી શકાય નહિ.
તેનાં ઉપર એસી શકાય નહિ, સુઈ શકાય નહિ.
પોતાનાં કપડાંની શોભા વધારવા માટે અક્ષરોને
કદ પછી ઉપયોગમાં લઈ શકાય નહિ. જે દેશની
પ્રજા જ્ઞાનના મહિમાને સમજતી નથી, જ્ઞાનની
પવિત્રતાનો જેને ખ્યાલ નથી અને જે લોકોને
આપણે સમજાવી શકીએ એવી પરિસ્થિતિ નથી
એટલે એ દેશ ગમે તે કરે, પણ જ્યારે આપણી
આ મહાન ભૂમિ ઉપર પશ્ચિમમાં શરૂ થએલાં
વસ્ત્રોનાં અનુકરણરૂપે છેલ્લા બે વર્ષથી જખરજસ્ત
જે જુવાળ પ્રગટયો છે તે જોઈને હું અપાર વેદના
અનુભવી રહ્યો છું.

કોઈપણ ભાષા કે લિપિને અક્ષર હોય તે
તમામ પવિત્ર ગણાય છે. પછી તે દુનિયાના કોઈ
પણ દેશનો હોય તેને આપણે વંદનીય, પૂજનીય
અને નમસ્કાર યોગ્ય ગણીએ છીએ. જૈનધર્મમાં
જ્ઞાન માટે તો કારતક સુદિ પાંચમનો દિવસ મહાન
ગણાય છે. સારાયે ભારતમાં છાપેલાં, લખેલાં
પુસ્તકોની સુદર રચના લાકડાંની પાટો ઉપર કર-
વામાં આવે છે અને આપણા આત્મમાં કેવું
મહાન જ્ઞાન રહ્યું છે તે જણાવીને તે કંઈ સીતે
પ્રગટ થાય તેની શુભશતી પદ્મચંદના દ્વારા જણા-
વાય છે, અને જ્ઞાનનો મહિમા ગવાય છે. તે
દિવસે જ્ઞાનનું, પુસ્તકોનું, અક્ષરોનું પૂજન કરવાનું
હોય છે. પુસ્તકને પટ વખત નમસ્કાર કરવાના
હોય છે. સુગંધી પદાર્થ-વાસણેપથી તથા
ધનથી અક્ષરોનું પૂજન કરવા માટે જ તે દિવસ
નક્કો થયેલો છે. એ જ દિવસે જૈનોને 'જ્ઞાનને
નમસ્કાર' એમ બોલીને બે હજાર વાર નમસ્કાર
કરવાનું ફરમાન કર્યું છે. એની પાછળનો હેતુ
જ્ઞાનના આવરણો ઓછાં થાય, અંતરાત્મામાં પડેલા
મહાન જ્ઞાનનો પ્રકાશ યથાશક્તિ બહાર આવે અને

નવું જ્ઞાન જલદી કંઠસ્થ થાય, કંઠસ્થ થએલું
જ્ઞાન સ્થિર થાય નિયંત્રણિત વર્તે, બુદ્ધિ વધે
વગેરે ઘણા ઘણા લાભ પ્રાપ્ત થાય એ છે.

આ બાબતમાં સમગ્ર, ધર્મશ્રદ્ધાળુ સમગ્ર પ્રજાને
હું નીચે મુજબ સૂચના કરું છું પણ તેમાં પ્રથમ
જૈન પ્રજાને કરું.

આમારી જૈન પ્રજાને પણ મોટા ભાગે પવિત્ર-
તાનો ખ્યાલ નથી. કેટલાકને ખ્યાલ હશે તો હજીબો
ખ્યાલ હશે. જેઓએ જ્ઞાનની આશાતનામાં માનતા
હોય તેવાઓએ અંગ્રીજ કે કોઈપણ ભાષાના ગુણો
છાપેલાં અક્ષરોવાળા, ચઢી, પાટલુન, ખમ્મીસ,
બુશર્ટ વગેરે કપડાં બજારમાંથી કદિ ખરીદવાં જ
નહીં, સાદા કપડાં જ ખરીદવાં, અક્ષરોવાળાં વસ્ત્રો
પહેરવાથી જે પાપ બંધાય છે તે વાત છોકરાં-
છોકરીઓનાં મનમાં શિક્ષકો કે મા-બાપો બરાબર
ઠસાવે તો જૈનોનાં ઘરો આ પાપથી બચી જવા
પામશે.

પ્રશ્ન :- જ્ઞાન પવિત્ર છે જાણે-અજાણે પણ
તેનો અનાદર, અવગણના કે આશાતનાથી પાપ
બંધાય છે તે વાત જૈનો પૂરતી જ સીમિત છે કે
આ નિયમ અજૈન ભાઈઓને પણ લાગુ પડે છે ?

ઉત્તર :- કેટલીક બાબતો એવી છે કે જે
અનેક ધર્મોથી સ્વીકૃત હોય છે. તીર્થંકરોએ
જ્ઞાનને મહાપવિત્ર, પૂજનીય, વંદનીય માન્યું છે
એવું જ પવિત્ર અજૈનોએ માન્યું છે. વિશાળ
હિન્દુધર્મની સુપ્રસિદ્ધ ભગવદ્ગીતામાં ભગવાન શ્રી
કૃષ્ણે જ 'નહિ જ્ઞાનને સંદેશ' પવિત્ર ધણ વધતે'
આ વાક્ય લખ્યું છે. આ વાક્ય કેટલી મોટી
જાહેરાત કરે છે. એ કહે છે કે આ જગતમાં જ્ઞાન
જેવી પવિત્ર ચીજ કોઈ નથી એટલે જ્ઞાનને કેટલો
મોટો દરજ્જો આપ્યો છે ? પવિત્રતાની માન્યતામાં
જૈન-અજૈન વચ્ચે કોઈ ભેદ નથી. આજે મુરકેલી
એ છે કે અજૈન ભાઈઓનાં ઘરોમાં કે વ્યવહારમાં
જ્ઞાનની પવિત્રતાના ખ્યાલો ઓછાં થઈ ગયા છે.
અરે ? બહુ જ ઓછા ઘરો આ વાતને સમજતાં હશે.

અજૈન આપ્તઓને :-

બીજી સૂચના સમગ્ર હિન્દુ સમાજને છે કે- તેઓ સાડીઓ, પડદા, ખુરશી ઉપરના કવર, કોઈ પણ વસ્તુ તે પહેરવાની હોય કે વાપરવાની હોય, સુવાની હોય કે બેસવાની હોય કે પગલું છાંયું હોય પણ જેટલું શક્ય હોય તેટલું ધ્યાન રાખીને છાપેલી વસ્તુઓના વપરાશથી દૂર રહેશે તો જ્ઞાનની આશાતનાથી બચી જશે.

પ્રશ્ન :- જ્ઞાનની આરાધના, વિરાધના, અનાદર, અપમાન વગેરેથી પાપ બંધાય એમ કહ્યું તો શું પાપ બંધાય ? અને તેનું શું ફળ મળે ?

ઉત્તર :- એ બંધાયેલાં પાપનું ફળ આ ભવમાં મળે યા ના મળે, પરંતુ આગામી ભવમાં જ્યારે તેનું ફળ મળે ત્યારે વધુ પડતું પાપ બાંધ્યું હોય તો તે વધુ મૂર્ખ થાય, અકલમંદ થાય, સમજણ શક્તિનો અભાવ થાય, યાદશક્તિ ઓછી મળે, ભણવાનું મન ના થાય. એથી આગળ વધીને માણસ બાંધેલો, બહેરો, બોબડો, તોતડો અને લંગડો પણ થાય છે. એનાથી બચવું હોય તો અને આગામી જન્મમાં શ્રેષ્ઠ કોટિના વિકાન, બુદ્ધિશાળી, ચતુર, ચકોર અને સ્વસ્થ શરીરી થવું હોય તો જ્ઞાનની આશાતનાથી બચજો.

જ્ઞાન એ તો માનવજાતનો મહાન મિત્ર છે, મોક્ષ લઈ જવા માટેનો મહાન ભોમિયો છે સંસારમાં બધી રીતે સુખી રહેવા માટેના સંજ્ઞાવની છે. માટે જે લોકોને જ્ઞાન પુન્ય-પવિત્ર છે એમાં શ્રદ્ધા હોય તેઓને શું કરવું તે વિચારવું.

ઉપર મેં પ્રજ્ઞને વિનંતિ કરી પણ એ વિનંતિ રપ ટકા પણ પ્રજ્ઞને મળે ઉતરશે કે કેમ ? તે સવાલ છે. સૌથી શ્રેષ્ઠ અને સારો માગ એ છે કે પરદેશની કંપનીઓને તમે કઈ કહી શકતા નથી. પરંતુ દેશની જે કંપનીઓ છે એમાં જે કંપની જેના કે અજૈનોની હોય પણ ત્યાં સમજાવટથી કામ લઈ શકાતું હોય તો અક્ષરોવાળાં કપડાં તૈયાર કરે

જ નહિ તો હજારો મનુષ્યો-જીવો પાપથી બચી જશે અને એનું પુણ્ય કંપનીઓને પણ મળશે.

પણ આ કોણ કરે ?

જૈન સમાજ આજે સુપુષ્ટ બની ગયો છે. એની રાજકીય સામાજિક અને ધાર્મિક ચેતના આજે ઠંડી પડી ગઈ છે. પોતાના ઘરસંસાર અને આજીવિકાના પ્રશ્નો-ઓજથી ઘેરાયેલો છે. આ બધું હોવા છતાં પણ ધારે તો ગ્રેમથી અવાજ પહોંચાડી શકે બાકી આજકાલ પશ્ચિમ સંસ્કૃતિના સંસ્કારની આ દેશ ઉપર એવી અસર થઈ છે કે આવી વાત કરનાર વ્યક્તિને ચોખલીયા કહે, આપણું કોઈ સાંભળશે નહિ. પાપ બાંધવાનો જમાનો છે તેમાં આપણે શું કરીએ વગેરે ઉદ્ગારો કાઢે.

અક્ષરોની પવિત્રતાની બાબતમાં જૈનો કેવા નિયમે પાળે છે તેનો નમૂનો જોઈએ.

સમગ્ર વિશ્વમાં છાપાંઓની વપરાશ ધમધોકાર ચાલી રહી છે ત્યારે લખવું અસ્થાને છે. તમામ જાતના છાપાંઓ પણ રોજરોજ તૈયાર થતાં એક પ્રકારના ઓપન પુસ્તકો જ છે. આજે તો એ છાપાંઓની જે ભયંકર રિથિતિ વતે છે એનું અહીં વર્ણન કરવાનો અર્થ નથી પરંતુ છાપાંઓ પ્રત્યે પણ આદર અને માન રાખીને બને એટલું પાપ ન બંધાય એટલો ખ્યાલ રાખવો જોઈએ. બજારના વેપારીઓ પોતાનો માલ છાપાના કાગળમાં બાંધીને આપે, ખાવાપીવાની તથા પોતાની વાપરવાની ચીજો છાપામાં બંધાય તે બાબતને જૈનો પસંદ કરતા નથી, કેમકે તેથી અક્ષરની અવહેલના અનાદર થાય છે. તેથી પાપ બંધાય છે તેમ માને છે પણ આ જમાનામાં એ પાપથી બચવું અશક્ય છે. જૈન સાધુ-સાધ્વી પોતાની દવા પણ છાપાનાં કાગળમાં બંધાવતા નથી. છાપાના કાગળમાં ગૃહસ્થના ઘરેથી મુખવાસ પણ લાવતા નથી. ચોપડી કે નોટ ઉપર છાપાનું કાગળ પણ ચઠાવતાં નથી. છાપા કે પુસ્તકનો પગનો સ્પર્શ પણ કરતા નથી.

આ તો પ્રબળ બલ માટે ફક્ત થોડા સંકેતો કર્યા છે પણ સંન્યાસી-મહાત્માઓ ખાસ કરીને ઉત્તર પ્રદેશના વધારે પોતાનાં શરીર ઉપર ચાદર ઓઢે છે એ ચાદર ઉપર રામ રામ કે બીજાં પ્રણાં ધાર્મિક નામો લખેલાં હોય છે. જો કે ભગવાનનાં નામનું કપડું ઓઢવા પાછળ બીજો કોઈ આશય નહિ પણ ભક્તિભાવનો જ આશય હોય છે. શરીર ઉપર ભગવાનનાં નામનું લખેલ કવર ઓઢવું હોય તો કલ્યાણ થાય છે એવી સમજ હોય છે પણ એમની એ સમજ યોગ્ય નથી. ઉપર જે ગીતાનો પુરાવો આપ્યો છે એ આધારે જો જ્ઞાન અવિત્ર જ હોય તો તેનાથી આપણા અપવિત્ર અને અશુદ્ધ રહેતા શરીરની રક્ષા માટે તેનો કેમ ઉપયોગ થાય ? પણ તો પહેરેલી ચાદરો ઉપર સુવા તથા બેસવાનો ઉપયોગ કરે છે તે કઈ રીતે ઉચિત ગણાય ?

—: ૦ :—

જેન સાધુ સાધ્વીજીઓ જ્ઞાનની આશા-તનાથી બચવા અને જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ માટ શું કરે છે તેની કટલીક નોંધ આપું

જેન સાધુ-સાધ્વીજી પુસ્તકને બહુમાન પૂર્વક રાખે છે-મૂકે છે, જમીન ઉપર મુકતા નથી, સાપડા ઉપર કે બાજી ઉપર રાખીને લાણે છે. કેમકે જમીન ઉપર મૂકવાથી જ્ઞાન પ્રત્યેના અનાદર સૂચિત થાય છે.

— કોઈ વખતે જરા પગ અડકી ગયો હોય તો પુસ્તકને પગે લાગે છે અને હાથ જોડીને ક્ષમા માગી લે છે જેથી તત્કાલ પાપ લાગ્યું હોય તો ચોપડા ચોખ્ખા થઈ જાય, પાપને વાત્રી રાખતા નથી.

— બુદ્ધિ, સ્મૃતિ, યાદશક્તિ વધે, કંઠસ્થ કરવાની શક્તિ વધે એ માટે જેન સાધુ-સાધ્વી પુસ્તકને સવારે પંચાંગ પ્રણિપાત કરવા પૂર્વક પાંચની સંખ્યામાંથી લઈને એકાવન સંખ્યા સુધીમાં બે હાથ જોડી મસ્તક નમાવી નમસ્કાર કરે છે અને

મારા અશુભ જ્ઞાનનાં આવરણો ઓછા થશે, બુદ્ધિ, યાદશક્તિ, સ્મૃતિ વધે, ઉત્તમ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય એવી ભાવના ભાવે છે.

— જો કે જેન સાધુ-સાધ્વીજીઓમાં આવે તો પ્રાચીન પ્રથા-લગભગ અર્ધ થઈ ગઈ પણ આજથી લગભગ ૪૦ વર્ષ ઉપર ભણવાનાં પુસ્તક ઉપર સુતરાઉ-રેશમી કપડાનાં કવર હાથથી સીવીને ચઢાવવાની પ્રથા હતી જેથી જ્ઞાનનું બહુમાન-સાથે ભક્તિ કરવાનો લાભ મળે. પુ'ઠાં જલદી નીકળી ન જાય અને પુસ્તકનું રક્ષણ પણ થતું. વળી ચોપડી આખી પહોળી થાય તો જલદી ફાટી જાય એટલે પણ ફરજિયાત રીતે અડધી જ પહોળી કઢી શકાય એ માટે બંને પુ'ઠાં બન્ને જોડતાં માપની ફોલી બાંધવામાં આવતી જેથી અંદરનાં પાનાં પુ'ઠાંથી જલદી ગુલા પડી ન જાય. આ પદ્ધતિના કારણે પુસ્તકો પણ દીર્ઘાયુષી બનતાં.

— જેન સાધુ લખેલાં કે ફાટેલાં કાગળને જ્યાં ત્યાં ફેંકી ફેંતાં નથી પણ એક થેલામાં ભેગા કરે છે. જ્યાં ત્યાં ફેંકવાથી જ્ઞાનનો અત્યંત અનાદર અને આશાતના થાય છે. જ્યાં ત્યાં નાંખવાથી બીજા લોકોના પગ તેના ઉપર પણ પડે છે તેઓ પણ આશાતનાના ભાગીદાર બની જાય છે. ટપાલો, હુન્ડબીલો વગેરે જે કાંઈ નકામું થાય છે તે બધું ભેગું કરીને જંગલમાં ખાડો હોય કે ખાલી કુવા જેવો ભાગ હોય તેની અંદર કાં તો કાગળનો જથ્થો બીજા જીવોની હિંસા કરવામાં નિમિત્ત ન થાય તેનો ખ્યાલ રાખીને તેવી ઘરતી ઉપર નાંખી દે છે પણ સાધુ સાધ્વીજીની ટપાલ બહુ ઓછી હોય છે તે લોકો પણ અવરનવાર ટપાલના કટકા કરીને જંગલમાં જોઈને સુયોગ્ય જગ્યાએ પધરાવી દે છે.

— જેન સાધુ કોઈપણ ચીજ છાપામાં બાંધીને આપતા નથી તેમજ લખેલા કાગળમાં કોઈપણ ચીજ તે લેતા નથી.

— જેન સાધુ છાપેલી કેમ્પ્રીક કે મલમલ ઉપર

મીલનું લખાણ હોય છે તે ભાગ પણ પોતાના વાપરવાના ઉપયોગમાં લેતા નથી.

સૂચના :- ઉપરનાં નિયમોનું પાલન જૈન-અજૈન બાઈ-બહેનો પણ કરી શકે છે. ઘણા લોકોને રેલ્વેમાં સુવું હોય ને સુવાનું સાધન ન હોય તો બે છાપા પહોળાં કરી છાપાનું 'ઓશીકું' બનાવીને સુઈ જાય છે. છાપાંથી બીજો વિદ્યા, ગંદકી વગેરે સાફ કરે છે. આથી જ્ઞાનનો અનાદર અને આશા વના થાય છે.

એમ. સી. વાળી બહેનો માટે :-

એમ. સી. વાળી બેનો અને પુસ્તક એ અંગે લખવું તે વર્તમાન પરિસ્થિતિ બેતાં અસ્થાને છે. વાચકોને હાથમાં રહેવું હોય તો સાચી વાત જાણવાથી તો જોઈએ. વર્તમાન જમાનામાં એમ. સી. પાળવાનું ત્રણ સર્વત્ર ફેલાઈ ગયું છે. પરિસ્થિતિ સર્વથા હક બહાર ચાલી ગઈ છે. ધર્મ-સંસારની, વ્યાપારની, મુસાફરીની, સ્કુલોની, ઓફિસોની, દવાખાનાં વગેરેની સર્વત્ર પરિસ્થિતિ એવી ઊભી થઈ ગઈ છે કે ત્યાં એમ. સી.ના સમયે રજા ઉપર રહેવું કે દૂર રહેવું એ ૯૦ ટકા અશક્ય બની ગયું છે. શહેરી જીવનની પરિસ્થિતિ એક રૂમમાં બધાને રહેવાનું એટલે કંઈક કહેવું બિનજરૂરી કહેવાય પણ એમ. સી. નો દોષ બેની દૂષિત દુર્ગંધના કારણે આરોગ્ય, પવિત્રતા, સાધના અને સિદ્ધિની દૃષ્ટિએ ખૂબ વાંધા ભર્યો છે. આજે મંત્ર જલદી ફળતા નથી, સિદ્ધિઓ જલદી થતી નથી, ધરની અંદર જોઈએ એવી શાંતિ સ્થપાતી નથી. એના બીજાં કારણો જરૂર છે પણ આ કારણ પણ સારો ભાગ ભજવે છે એ જૂલુનું ન જોઈએ.

અત્યારે તો પ્રાસંગિક એટલું જ કહેવાનું કે એમ. સી. વાળી બહેનો શક્ય હોય તો ધાર્મિક પુસ્તકોનો સ્પર્શ ન કરે અને ન વાંચે, અને શક્ય હોય ત્યાં સુધી ત્રણ દિવસ દરમિયાન ચાતાવરણ વધુ દૂષિત ન બને તેની કાળજી રાખીને ઘરનો અંદર સાચવશે તો પણ તેમના માટે યોગ્ય ગણાશે. જેન

સાધ્વીજીઓ એમ સી.માં કાગળ કે પુસ્તકનો સ્પર્શ કરતી નથી એટલું જ નહિ પણ તે કાગળ ઉપર લખવાનું કે પત્ર લાઈમાં લઈ બંધવાનું પણ ટાળે છે.

પગલું છણા બાબત :-

પગલું છણાં ઉપર વેલકમ, સુસ્વાગતમ વગેરે અક્ષરો છાપેલાં હોય છે. એવા પગલું છણા ઘર કે દુકાનમાં રાખવા નહીં. નહીંતર સેકંડો માણસો તેના ઉપર જશે-આવશે, પગની ધૂળથી એ અક્ષરો ગંદા થશે. પગલું છણાનો માલિક એ પોતાના અને બીજાઓનાં પાપનો નાહક ભાગીદાર બનશે. કદાચ કહેશે કે અક્ષર વિનાના પગલું છણાં નથી મળતાં તો શું કરવું. જો કે એ વાતમાં થોડું તથ્ય છે પણ તે મળે છે. જો સાદાં પગલું છણાં માટીની માંગ વધી જશે તો કંપનીઓ સાદા પણ કાઢશે. પગલું છણાં ન હતાં ત્યારે કંતાનની સીવેલી ગાદીઓ પગલું છણાં રાખતા. આજે પણ ઘણાં ઘરોમાં વપરાય છે. કેટલાક દેરાસરના ટ્રસ્ટીઓને ખ્યાલ નથી હોતાં એટલે દેરાસરમાં, ઉપાસ્રય વગેરે ધાર્મિક સ્થળોમાં પણ અક્ષરવાળાં પગલું છણાં રાખે છે. પગલું છણાં ઉપર બીજાં પ્રાણી વગેરેનાં ચિત્રો પણ આવે છે, જૈનધર્મમાં તેના પણ નિષેધ છે. માટે જ્ઞાનની આશાતનાથી બચવા ખૂબ જાગૃત રહો.

અત્યારના યુગમાં સાધુ સાધ્વીજીઓને પણ ચુસ્ત રીતે જ્ઞાનની આશાતનાથી બચવાનું કાર્ય થયું મુશ્કેલ બન્યું છે. ઉપયોગવંતા જાગૃત સાધુ-સાધ્વીજીઓ હોય અને તેઓ ગમે તેટલા આશા-તનાથી બચવા માગતા હોય તો પણ એછા-વત્તા અંશે જ્ઞાનની આશાતનાથી ક્યાંક ને ક્યાંક ખરડાયા વિના રહી શકતા નથી અને દુઃખાતાં હૈયે આશા-તનાઓ થતી હોય તે પાપથી સુકૃત થિવા ભારત-ભરના હજારો સાધુ-સાધ્વીજીઓ પંદર દિવસે ફરજિયાત એક વાર જાણે-અજાણે જ્ઞાન પ્રત્યેની થયેલી આશાતનાની બે હાથ જોડી ધમા માગી લે છે.

કેટલીક નાની નાની અતિ જાણીતી બાબતો છે કે જેમાં જાણુ-અજાણુ જ્ઞાનની આશાતના દરેક વ્યક્તિના હાથે થઈ જતી હોય છે. એમાં એકાદ-બે બાબતનો ઉલ્લેખ કરું. મારી સગી આંખે જોયેલી બાબત છે કે કેટલાક ચરમાધારી આચાર્યો, સાધુઓ, પંડિતો વગેરે જ્યારે જ્યારે પુસ્તકો વાંચે છે ત્યારે વચમાં વચમાં ચરમા ઉતારી એ ચરમા પુસ્તક ઉપર મૂકે છે. પોથી વંચાતી હોય તો પોથી ઉપર મૂકે છે બંધ પુસ્તક હોય તો તેનાં ઉપર મૂકે છે. પણ આ વહેવાર બરાબર નથી આપણી કાયાને વાપરવાની ચીજ, વળી તે પર-સેવાથી દૂષિત પણ થઈ હોય આ કારણોથી સ્પષ્ટ રીતે આશાતના થવાની જ. એક બાબત ખાસ ધ્યાનમાં બરાબર લેવી ઘટે કે શરીર સાથે સ્પર્શ થયેલ કોઈપણ ચીજનો ઉપયોગ જ્ઞાનનાં અક્ષરો કે પુસ્તકો સાથે થાય નહિ. પોતાનાં વાપરવાનાં કપડાં-કામળી ભડે નવાં હોય તો પણ પુસ્તક ઉપર

કે પુસ્તકનાં ઢગલાં ઉપર મૂકાય નહિ. આ જ વાત ગૃહસ્થોએ અને અનુક ધ્યાનમાં લેવી ઘટે.

જ્ઞાન અંગેનો લેખ હજુ થોડો જાંબવી શકાય પણ લેખની મર્યાદા હોવાથી થોડું-ઝાડું કરીને માનજો, અને સહુ કોઈ મહાનુભાવો જ્ઞાનની આશા-તના અને અનામરના દોષથી બચવા પ્રયત્નશીલ બનજો. જૈન-અજૈન વેપારી, આગેવાનો, સૌશ્વલ વર્કરો, પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજો તથા મુનિ-પ્રવરો વગેરે રેડીમેડ કપડાં ઉપર છપાતા અક્ષરો બંધ થાય એ માટે ગ્રેમથી સમજાવવા કોઈપણ પ્રયત્ન થઈ શકે તો વિચારજો.

મુખમાં રેડીમેડ કચ્છીભાઈઓ આગળ પડતા છે તેઓ આ બાબત ક્રત્યે જરૂર ધ્યાન આપે. આ લેખની નકલો શહેરની સ્ત્રી-સંસ્થાઓ, શિશુ-કલાસો, વગેરે સ્થળે ખાસ પહોંચાડવામાં આવે તો સારું.

* જ્ઞાનની લિપિ સાથે સમ્યક્ કે અસમ્યક્ સાથેનો કોઈ સંબંધ નથી. દુનિયાનો કોઈપણ અક્ષર જ્ઞાનરૂપ હોવાથી પવિત્ર ગણાય છે.

સ્વર્ગારોહણ દિન

જૈન ધર્મે જીવન સાધનામાં અહિંસાને પ્રધાન્ય આપીને વિશ્વભરના જીવો સાથે મૈત્રી કેળવવાનો આદેશ આપ્યો છે. યુગદંષ્ટા અને યુગવીર આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજે એ આદેશને ઝીલી લઈને પોતાના હૃદયને વિશાળ, કરુણા પરાયણ અને સંવેદનશીલ બનાવ્યું હતું અને સમગ્ર માનવજાત પ્રત્યે સમભવ કેળવ્યો હતો. કોઈનું પણ દુઃખ દર્દ જોઈને એમનું અંતર કરુણાભીનું બની જતું અને એના નિવારણ માટે શક્ય પુરૂષાર્થ કરતા હતા. આથી જ તેઓશ્રી સર્વના હિતચિંતક અને એક આદર્શ લોકગુરુ તરીકે પ્રસિદ્ધ થયા હતા.

ધર્મના હાઈને પારખી સમયને અનુરૂપ સમાજની ભાવિ પેઢીના નર-પ્રહર માટે ધાર્મિક શિક્ષણ આપવાની સાથે વિદ્યાલયો સ્થાપવાની પ્રેરણા આપીને સમાજને અધારામાંથી પ્રકાશની પગદંડી પર ગતિશીલ બનાવનાર આ મહાન જીનાચાર્યનો ૩૬ મો સ્વર્ગારોહણદિન સંવત ૨૦૪૬ ના ભાદરવા વદી ૧૧ ના છે. તેઓશ્રીનું પુણ્ય સ્મરણ કરીને, તેઓશ્રીને કેટિકાટિ વંદના.

ગિરિરાજ યાત્રા સપ્તપદી

સોપાન ખીનું...

ગિરિવર રજ તરુ મંજરી રે, શીશ ચઢાવે ભૂપ,
જિભાજમ એ ગિરિ ભેટીએરે, તિમતિમ પાપપલાય સહુણા.

પ. પૂ. પં. પ્રદુન્નવિજયજી મહારાજ સાહેબ

સં. ૨૦૪૫ કાર્તિક વદિ ૧૧, જેસર જેન ઉપાશ્રય

પ્રદુન્ન વિં

તત્ર શ્રી દેવગુરુ ભક્તિ કારક સુશ્રાવક યોગ્ય
ધર્મલાભ.

પૂજ્યપાદ શાસનસમ્રાટશ્રીની કૃપાથી આનંદ
મંગલ વતે છે ત્યાં પણ તેમજ હો.

વરલથી ન. ૭ ના એક પત્ર લખ્યો તે મળ્યો
હશે. વરલથી ડેમ થઈને ગઈ કાલે કદંબગિરિજી
આવ્યા ત્યાં નીચે શ્રી મહાવીર સ્વામી ભગવાન છે.
મહાવીર પ્રભુના દીક્ષા કલ્યાણકની આરાધના કરી
અને આજે અહીં આવ્યા છીએ અહીંથી પરમ
દિવસે પ્રાયઃ આગળ વિહાર થશે.

ગિરિરાજની ભળેટી સુધીની વાત ગયા પત્રમાં
લખી હતી. હવે ત્યાંથી આગળ વધીએ.

આ તળેરીનું નામ જય તલેટી છે. અહીં
ચૈત્યવંદન કરવાનું હોય છે

વાસ્તવિક રીતે તો આ ચૈત્યવંદન ગિરિરાજ-
નુંજ કરવાનું છે આ જે ધરતી છે તે પાવન અને
પવિત્ર છે. અનતસિદ્ધ ભગવંતોના તપ-તેજથી
શુદ્ધ, નિર્મળ થયેલા ગિરિવરને વંદના કરવાની છે.
અહીંના એક એક અણુમાં, મન પ્રાણને તમામ
પાપોથી મુક્ત કરવાની શક્તિ છે. અહીં રેણુ-રજમાં
તમામ કર્મ રજને વિખેરવાની-કર્મની ચીકાશ દૂર
કરવાની તાકાત છે.

આ ગિરિવરની રજો-રજ પવિત્ર છે મસ્તક ઉપર
ચઢાવવા લાયક છે. ગિરિરાજની યાત્રા એ તો
જીવનનો એક લઢાવો છે. આટલા બધા ભવોમાં
ગરવા ગિરિરાજ જોવા મળ્યા નથી. ફરી ક્યારે મળશે!
પાપથી ભારે આત્માને તથા અભવ્ય ને તો આ
ભાવપૂર્ણનજરે દેખાતા પણ નથી. એવી આ મહાન
ભૂમિ છે. એટલે એને ભાવથી ભેટીને સ્પર્શના
કરીને તેની સ્તુતિ કરવા સ્વરૂપ સૌથી પહેલું (કુલ
પાંચ ચૈત્યવંદન કરવાના હોય છે) અહીં ગિરિ-
રાજનું ચૈત્યવંદન કરવાનું માત્ર ગિરિરાજને જોઈ
આપણને ભાવોલ્લાસ ન જાગે તેથી પ્રભુજીના
પાદુકાની દેરીઓ થઈ.

યાત્રા માટે શુભ ભાવોલ્લાસથી સભર હૈયે
શ્રી આત્મીયર દાદાની જય યોલીને ગિરિરાજ
ચઢવાની શરુઆત કરજો ધીમે ધીમે ચઢજો નહીં તો
હાંફ ચઢી જશે પહેલી પરજ તે મોતીશા શેઠની
પરજ કહેવાય છે તે પછી થોડો સીધો ચાલવાનો
રસ્તો આવે છે આ ગિરિરાજનું એક નામ સિદ્ધા-
ચલ છે એ શબ્દને ખીન અર્થ માટે વિભાજિત
કરીએ તો સિદ્ધા ચલ સીધો ચાલ; આઠો અવળો
વાંકો ચૂકો ન ચાલ, પણ સીધો ચાલ, એવો મૂક
સંદેશ આ ગિરિરાજ આપણને આપે છે સીધો
રસ્તો જ્યાં પૂરો થાય છે, ત્યાં કુઠ છે તેનું નામ
શુચાકુઠ છે આ કુઠ સં. ૧૬૮૧ માં બનાવાયો છે
ત્યાંથી ઉપર ચઢવાનું આવે છે.

જમણી બાબુ પાટુકા આવે છે. દર્શન કરવા થોભવાનું આવે થોડું ચઢીએ એટલે થોભવું તો પડેજ આમા બે ફાયદા વિસામો મળી રહે, અને વંદના થઈ જાય.

ગિરિરાજ ચઢતા મૌન રહેવાય તો એ શ્રેષ્ઠ છે ન જ રહેવાય તો —

“ક્યારે સિદ્ધગિરિ પાવત્ર શીખરે જઈ
શાંત વૃત્તિ સજી

સિદ્ધો ના ગુણનો વીચાર કરીશું
મિથ્યા ચિદ્વેષો ત્યજી”

એં ભાવનાનું સાર અહીં આ ભૂમિના પ્રભાવે સિદ્ધ થયેલા સિદ્ધ ભગવંતોના અનંત ગુણને યાદ કરવા. એ પણ ન ફાવે તો શ્રી સિદ્ધગિરિ કે આદીશ્વર દાદાના સ્તવનોની કડીઓ બોલવી પણ કોઈની નિંદા કે આંસારિક આપાર વ્યવહારની વાત ન કરવી.

હા તો હવે જે ડાળી બાબુ આવી તે લીલી પરબ આવી ત્યાંથી આગળનું થોડું ચઢાણ સીધું અને તેથીજ થોડુંક આકરુ છે. એ ટેકરી ચઢી રહો એટલે આવે છે કુમારકુંડ. અહીં એક સુંદર ઉંચી દેરી છે ત્યાં દર્શન કરો તે પછીના પગથીઆ સુગમ આવ્યા. દોઢા પગથીઆ છે ચઢવામાં સહેલા પડે છે.

હવે નીચેનો સંગ છૂટે છે. ઉપરની તાજી નરવી હવાના આદેશનો, ગિરિરાજની પવિત્રતા ભરીને આપણને લેટવા આવે છે.

અને જોત જોતામાં હિંગળાજ માતાનો હડો આવે છે. જ્યારે પગથીઆ ન હતા ત્યારે એવું કહેવાતું કે— આખો હિંગળાજનો હડો કેડે હાથ દઈને ચઢો.

એ પછી બે રસ્તા આવે છે અહીં શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનના પાટુકાની દેરી છે ત્યાં વંદના કરીને મોટા ભાગના લોકો નવા રસ્તે જ જવાનું

પસંદ કરે છે અને એ વધુ સલામત છે આજનો માણસ સલામતીને પહેલા શોધે છે ને! એ બુનો રસ્તો, આપણને આ નવો થઈ ગયો એટલે અધરો લાગે છે બાકી ત્યાં પુરાણા કાળના હજારો યાત્રિકોના ઉત્તમ ભાવનાના પાવન પરમાણુઓ પથરાયેલા છે. એજ રસ્તે થોડા આગળ ગયા પછી બેસવાનો એટલો આવે છે આજ જગ્યાએ બેસીને વર્તમાન કાળના પ્રભુના શાસનના પરમરાગી સુશ્રાવક અનુ પચંદ મનુકચંદ સ્વર્ગવાસી થયા હતા.

તેઓનું અનંતકરણ યોગી કક્ષાનું હતું. અમદાવાદથી ગંગામાં વગેરેની સાથે યાત્રાએ આવેલા. તેઓ અને તેમની સાથે પાટણના ગિરધરભાઈ લોજક પણ ચઢતા હતા. આ બેઠક ઉપર બેસીને અનુપચંદભાઈએ ગિરધરભાઈને કહ્યું કે ગિરધર! અહીં કોઈનો દેહ છૂટે તો તે કેવું કહેવાય! ગિરધરભાઈ કહે જ્યાં કાંકરે કાંકરે અનંત સિદ્ધ થયા હોય એ ભૂમિમાં છેલ્લો શ્વાસ લેવાય તેના જેવું એકે ઉત્તમ નહીં! બસ આ વાક્ય પૂરું થયું અને અનુપચંદભાઈએ પોતાની ડોક ગિરધરભાઈના ખભે ઢાળી દીધી. કાયમને માટે આંખ મીંચી દીધી આવું ધન્ય મૃત્યુ તો કેને મળે! કોકનેજ મળેને!

એટલે આવી થટના ત્યાં બનેલી છે. પણ આપણે તો નવા રસ્તે જ ઉપર જઈએ.

રમતા રમતા થોડા ઉપર આવીએ એટલે પૂર્વ દિશામાં લાલી પથરાઈ ગઈ છે તેમાંથી રાતા ચોળ સૂર્ય નારાયણ પૃથ્વી ઉપરના જીવોને જગાડતા અને “સૂતેલા જગમાં કવેણુ કરથી ચૈતન્ય સંચારતા.—

આવી ગયા છે તે દેખાય છે પક્ષીઓનો કલરબ અને વગડાઈ. કુલની આછી મીઠી સુગંધ માણવા મળે છે, અને આ તરફ નજર કરીએતો પુણ્યસલિલા શંત્રુજમાનદી દેખાય છે હવે તો કેવો તેનો વિશાળ થટ ફેલાયેલો દેખાય છે અને— પાસિતાણા ગામ તરફ જોઈએ તો...હર હરના ગામડાં દેખાય-તે જોઈને તો એમ કહેવાનું મન થાય કે—

“દરાખ લૂમખાં સમાં, અહીં તહીં હીસે ગાંમડાં”

શત્રુજયાનહીને બેઠને સહેજ ઉપર ચઢીને નજર દોડાવીએ, તો એ પછી ચૌમુખજીની દૂકનું હિન્દુગ-આમ જીયું શિખર દેખાવા લાગે છે. થાક-એસરવા લાગે છે. હવે છાલા કુંડ આવી ગયો આ કુંડ સં. ૧૮૭૦ માં બનાવ્યો છે.

અહીં ફર ફર ઠડો પવન આવે તે ન બેસવું હોય તોય બેસવા મન મઠ જાય. વળી અહીં નવા-જુના બે રસ્તા આવ્યા. અહીં પણ હવે આ જુના રસ્તે કોઈ આસ જતું નથી.

નવા રસ્તે શ્રી પૂજ્યની દૂક આવે છે. તેમાં શ્રી પાર્શ્વપદ્માવતી દેવીની પ્રતિમાજી છે. હવેનું ચઢાણ ચઢાણ ન લાગે તેવું છે. બે ચાર પગથીઆ ચઢાને, ચાલો. અને ખરેખર તો હવે ચાલવાનું જ વધારે આવે છે, જ્યાં જુનો રસ્તો મળે છે ત્યાં દ્રાવિડ-વારિખિલ્લજી-અધમુત્તા મુનિની દેરી આવે છે. એ દર્શન કરીને સહેજ આગળ જાવ એટલે અહીંથી જે ગિરિરાજનો દેખાવ જોવા મળે છે. તે લગ્ન હોય છે ગુદલી સપાટ જગ્યા માંથી નવ દૂક વાળો, હિંચેરો ભાગ શું સુંદર લાગે કે જોવાજ કરીએ. સામેજ ચૌમુખજીનું વાહજથી પાત કરતું શિખર દેખાય છે.

પછી એક કુંડ આવે છે. અને જતા જતામાં હનુમાન ધારા આવી ગઈ. અહીં વળી બે રસ્તા આવે છે-એકનવ દૂકમાં જવાનો અને એક દાદાની

દૂકમાં જવાનો, દાદાની દૂકનાં રસ્તે ચાલીએ એટલે પહાડમાંજ પગથીઆ જેવું કોતરીને ઉપર ચઢી શકાય તેવું બનાવ્યું છે, જાલી-મવાલીને ઉવચાલી મુનીની મૂર્તિ કંડારી છે. ત્યાંથી આમ સામે નજર કરો તો કંદબગિરિના દર્શન થાય અને આમ જુઓ તો તુલ રામપોલ દેખાશે. અને થશે કે હાશ-આવી ગયા.

રામપોળ પાસે આપણા ડાબા હાથે જે રસ્તો છે તે જ ગાઉ-ની પ્રદક્ષિણામાં જવા માટેનો રસ્તો છે. વળી પહેલા શેત્રુંજી નદી ન્હાઇને પ્રભુજીની પૂજા કરવા માટે ચઢતાં હતાં, તે રસ્તો પણ અહીંજ આવે છે.

રામ પોળમાં દાખલ થયા એટલે હવે ત્રીજો તબક્કો શરુ થયો. (પહેલો તળેટીનો બીજો ગિરિ-રાજનો અને આ ત્રીજો મોતીશા શેઠનો)

સમય થઈ ગયો છે ગૌચરી આવી ગઈ છે હજી વાપરવું છે અને પછી સાંજે તો વીહાર કરીને છાપરીયાળી જવાનું છે એટલે હવે એકાદ-બે દિવસ પછી પત્ર લખવા, ધારુ છું દરમ્યાન કંઠાય તારો પત્ર આવી પણ જાય.

અને આંતે આ ભવમાં કુળના પ્રભાવે મળેલા ત્રણે અધિરાજમાંજ મન વચન અને કાયા પરોવેલા રાખીએ મંત્રાધિરાજ પર્વાધિરાજ અને તીર્થાધિરાજ આ તરણુ તારણુ જહાજ છે.

— ના ધર્મલાલ

શોકાંજલિ

શ્રી શાહ અમીચંદભાઈ પોપટલાલ સં. ૨૦૪૬ ભાદરવા વદ ૧૪ ને સોમવાર તારીખ ૧૭-૯-૯૦ રોજ ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મિલનસાર સ્વભાવના હતા, તેમના કુટુંબીજનોપર આવી પડેલ દુઃખમાં અમે સમવેદના પ્રગટ કરીએ છીએ. તેઓશ્રીના આત્માને પરમ શાન્તિ મળે એવી પ્રભુ પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

જૈન સેન્ટર ઓફ સધર્ન કેલિફોર્નિયાની

વિશિષ્ટ ધાર્મિક પ્રવૃત્તિઓ

અમેરીકાના સધર્ન કેલિફોર્નિયાના સાંસ્કૃતિક સેન્ટરમાં યોજાયેલા જાણીતા સાહિત્યકાર અને તત્ત્વચિંતક ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈની સતત દસ દિવસની પ્રવચનશ્રેણી બાદ સેન્ટરના ભૂત-પૂર્વ પ્રમુખશ્રી મણિભાઈ મહેતા અને વર્તમાન પ્રમુખશ્રી નવનીતભાઈ શાહે ૧૯૮૬, ૧૯૮૮ અને ૧૯૯૦ એમ ત્રણ વર્ષ સુધી પ્રવચનશ્રેણી આપવા માટે ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈને એક ખાસ ગૌરવ પુરસ્કાર એનાયત કર્યો હતો. આ વર્ષે કલ્લિકાલસર્વજ્ઞ દેવચંદ્રાચાર્ય, ઉપાધ્યાય ઘશોવિજયજી, યોગી આનંદધનજી વિશે તેમજ જૈનદર્શનની વિનય, તપ, વંચાવૃત્ત, સ્વાધ્યાય જેવી તત્ત્વવિચારણા અંગે શ્રી કુમારપાળ દેસાઈના પ્રવચનો યોજાયા હતા. આ પ્રસંગે વિસ્તૃત પુસ્તકાલયનું આયોજન કરવામાં આવ્યું. લેક્ચર-જલિસમાં યોજાયેલી ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ સાથેની સાહિત્યિક ગોષ્ઠિમાં શ્રી મધુરાય, શ્રી રમેશ શાહ, પ્રીતિ સેનગુપ્તા વગેરેએ ભાગ લીધો હતો. ત્યાર પછી આનંદસિસ્કોના પ્રવચન-પ્રવાસમાં નોર્થન કેલિફોર્નિયાના જૈન સેન્ટરે ચંદ્રક દ્વારા તેઓનું સન્માન કર્યું હતું. પ્રવાસના અંતે સિંગાપોરમાં પણ પ્રવચનો યોજવામાં આવ્યા. આ રીતે અમેરીકામાં સાંસ્કૃતિક, ધર્મચિંતન અને ગુજરાતી ભાષા અંગે ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈએ કરેલું કાર્ય મહત્વનું બની રહ્યું.

જૈન સેન્ટર ઓફ સધર્ન કેલિફોર્નિયાનું જૈન ભવન એ જમીન ખરીદીને પૂર્ણ સુવિધા સાથે તૈયાર કરવામાં આવેલું અમેરિકા અને યુરોપનું એક માત્ર જૈન સેન્ટર છે. ૧૧ લાખ ડોલરના ખર્ચે તૈયાર થયેલા તથા ૧૯૮૮ ની ૧ લી જુલાઈએ ઉદ્ઘાટન પામેલા આ જૈન સેન્ટરમાં દેરાસર, સ્વાધ્યાય ખંડ, જ્ઞાન ખંડ અને સ્ત્રીઓ તથા પુરુષો માટે પૂજા ખંડ છે. લેક્ચર-જલિસ મહા-નગરના એવરેન્જ કાઉન્ટીમાં ખુલ્લેઆ પાકું વિસ્તારમાં આવેલું આ જૈન સેન્ટર વિશ્વ વિખ્યાત ડિઝનીલેન્ડથી માત્ર ચાર જ માઈલ દૂર છે. અહીં પર્યુષણ વ્યાખ્યાનમંળા વિદ્યાર્થીઓની પાઠશાળા, મોટાંઓ માટેની સ્વાધ્યાય સભા, પૂજા, બાળકોના ધાર્મિક કાર્યક્રમો સતત થતા રહે છે. ૭૦ થી ૮૦ છોકરાઓ નિયમિતપણે પાઠશાળામાં આવે છે તેમજ દર વર્ષે બાળકોના કેમ્પ પણ યોજવામાં આવે છે. ૧૯૮૪ થી ૧૯૮૯ સુધી મૂળ પાલનપુરના એવા ડૉ. મણિભાઈ મહેતાએ આ સેન્ટરના સંજ્ઞાનમાં અવિરત પ્રયાસ કર્યો. અત્યારે નવનીત શાહ (પ્રમુખ) ગીરીશ જોગાણી (ઉપપ્રમુખ), પ્રકાશ ગાંધી, યોગેશ શાહ, રમેશ ઝવેરી, દિનેશ શાહ, બકુલ શાહ, ભારતી શાહ, ગીરીશ શાહ. વસંતબહેન શાહ, સુકેતુ ખંધાર, જયશ્રી પાલખીવાળા અને હિતેન શાહ જેવા કાર્યકરો આના વિકાસ માટે અથાગ અને અવિરત પ્રયત્નો કરી રહ્યા છે. આ સેન્ટર માટે તમામ જોતોએ પથ અને ફિરકા ભૂલીને એક સંપર્થી સહયોગ આપ્યો છે. એના બિલ્ડીંગમાં જનતરોએ પણ યોગદાન કર્યું છે. શ્રેષ્ઠવર્ગશ્રી શ્રેણિકભાઈ કસ્તૂરભાઈ (આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢી), શેઠશ્રી અરવિંદ પન્નાલાલ (શ્રી શંખેશ્વર તીર્થ પેઢી), શેઠશ્રી યુ. એન. મહેતા (ટીરેન્ટ લેબોરેટરીઝ) છે. એ પણ જીવંત અને સાથ સહકાર આપ્યો છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ

તા. ૩૧-૩-૧૯૦

ફંડ તથા જવાબદારીઓ	રૂ. પૈસા	રૂ. પૈસા
-------------------	----------	----------

ખીજા અંકિત કરેલા ફંડ :-

શ્રી ફંડના પરિશિષ્ટ મુજબ

....

૪૦૦૫૫૬-૮૪

શ્રી થાણાંગ સૂત્ર ફંડ

....

૧૨૦૦૦-૦૦

૪૧૨૫૫૬-૮૪

જવાબદારીઓ :-

અગાઉથી મળેલી રકમો પેટે

....

૪૪૭૬૪-૨૯

ભાડા અને ખીજા અનામત રકમો પેટે....

૨૫૪૩-૦૦

અન્ય જવાબદારીઓ

....

....

૪૧૮-૨૦

૪૭૭૨૫-૪૯

ઉપજ ખચ ખાતુ :-

ગઈ સાલની બાકી જમા

....

...

૧૩૩૧૭-૮૧

બાક : આલુ સાલનો ઘટાડો ઉપજ ખચ ખાતા, મુજબ

૭૩-૨૫

૩૨૪૪-૫૬

કુલ રૂ. ૪૬૩૫૨૬-૮૯

દ્રુષ્ટીઓની સહી

૧. હીરાલાલ ભાણુજીભાઈ શાહ

૨. એ. એમ. શાહ

૩. પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ

૪. કાન્તીલાલ રતીલાલ સલોત

૫. ચીમનસાલ વર્ધમાન શાહ

સભા-ભાવનગર

ના રોજનું સરવૈયું

નોંધણી નંબર
એફ-૩૭ ભાવનગર

મિલકત	રૂા. પૈસા	રૂા. પૈસા
સ્થાવર મિલકત :- ગઈ સાલની બાકી ...	...	૧૧૧૩૧૬-૦૦
ડેડ સ્ટોક ફર્નિચર :- ગઈ સાલની બાકી ...		૮૧૮૨-૦૦
માલ સ્ટોક :-	...	૨૧૨૦૮-૨૨
એડવાન્સીઝ :-		
નોકરોને	 ૬૪૯-૬૦	
બીજાઓને	... ૧૪૦-૦૦	
		૭૮૯-૬૦
રોકડ તથા એવેન્જ :-		
(અ) બેન્કમાં ચાલુ ખાતે		
બેન્કમાં સેવીંગ્ઝ ખાતે	 ૨૩૭૮૮-૦૩	
બેન્કમાં ફીક્સડ અથવા કોલ ડીપોઝીટ ખાતે	૨૯૮૦૦૦-૦૦	
(બ) ટ્રસ્ટી/મેનેજર પાસે	 ૨૪૨-૧૫	
		૩૨૨૦૩૦-૧૮
સરવૈયા ફેરના		૦-૮૯
		કુલ રૂા. ૪૬૩૫૨૬-૮૯

ઉપરનું સરવૈયું અમારી માન્યતા પ્રમાણે ટ્રસ્ટના ફંડો તથા જવાબદારીઓ તેમજ મિલકત તથા દહેણાનો સાચો અહેવાલ રજુ કરે છે.

ભાવનગર

તા. ૨૩ મે ૧૯૯૦

સંઘવી એન્ડ કું.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ
ઓડીટર્સ

સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર-૯૦

[૧૬૧]

શ્રી જૈન આત્માનંદ

તા. ૩૧-૩-૨૦૨૦ ના

આવક	રૂ. પૈસા	રૂ. પૈસા
ભાડા ખાતે :- (લહેણી/મળેલી)	...	૧૩૪૬૩-૦૦
વ્યાજ ખાતે :- (લહેણી/મળેલી)		
જે-કના ખાતા ઉપર	...	૩૧૪૪૧-૨૦
દાન-ગ્રાંટ :- રોકડા અથવા વસ્તુરૂપે મળેલા	...	૩૪૬૨-૦૦
બીજી આવક :-		
શ્રી પસ્તી બેચાણ	...	૫૭૧-૪૫
શ્રી પરચુરણ આવક	...	૬૮૭-૫૦
શ્રી પુસ્તક બેચાણ	...	૭૧૪-૫૦
		૩૨૭૩-૪૫
ખાદ જે સરવૈયામાં લઈ ગયા તે	...	૭૩-૨૫
		કુલ રૂ. ૫૧૭૪૨-૮૦

દ્રુષ્ટીગોની સહી

૧. હીરાલાલ ભાણુભાઈ શાહ
૨. એ. એમ. શાહ
૩. પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ
૪. કાંતીલાલ રતીલાલ સલોત
૫. ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ

સભા-ભાવનગર

નોંધણી નંબર

એફ/૩૭ ભાવનગર

શેષ પુરાં થતાં આવક અને ખર્ચના હિસાબ

ખર્ચ	રૂ. પૈસા	રૂ. પૈસા
મિલકત અંગેના ખર્ચ :-		
મરામત અને નિભાવ	૪૬૭-૦૦	
વીમો	૧૦૬૬-૦૦	
અન્ય ખર્ચ	૨૪-૦૦	
		૧૫૮૭-૦૦
વહીવટી ખર્ચ :-		૧૫૨૦૧-૪૫
કાનુની ખર્ચ :-		૨૨૫-૦૦
ઝોડીટ ખર્ચ :-		૩૦૦-૦૦
ફાળો અને ફી :-		૧૧૮૫-૦૦
પરચુરણ ખર્ચ :-		૧૮૮૨-૭૫
રીઝર્વ અથવા અંદાજિત ફંડ ખાતે લીધેલ રકમો :-		૧૪૫૧૧-૭૦
ટ્રસ્ટના હેતુઓ અંગેના ખર્ચ :-		
(અ) ધર્મિક	૧૬૦૦૦-૦૦	
(બ) વૈદિકીય મદદ	૧૫૦-૦૦	
		૧૬૮૫૦-૦૦
		કુલ રૂ. ૫૧૭૪૨-૯૦

ભાવનગર

તા. ૨૪ મે ૧૯૯૦

સંવર્ધી એન્ડ કું.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ

ઝોડીટર્સ

સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર-૯૦]

[૧૬૩

સમાચાર

ભાવનગરને આંગણે પર્યુષણ પર્વમાં થયેલ અનેકવિધ આરાધના

ભાવનગરના આંગણે પૂજ્યપાદ સૌમ્યમૂર્તિ આ. મ. શ્રી વિજયદેવસૂરીશ્વરજી મ. સા. ની શુભ નિશ્રામાં ચાતુર્માસ તથા પર્વાધિરાજ શ્રી પર્યુષણ મહાપર્વમાં થયેલ વિવિધ તપશ્ચર્યા તથા મંગલમય શ્રી ધર્મચક્રતપની વિક્રમ સર્જક સામૂહિક ભવ્ય આરાધનાની અનુમોદના નિમિત્તે શ્રી ધર્મચક્ર પૂજન, અહર્દ્ અભિષેક વિધિ, નન્દીશ્વર દ્વીપ મહાપૂજા, શાન્તિસ્નાત્ર સહિત આસો સુદ ૭ થી આસો વદ ૩ સુધીનો ૧૨ દિવસનો ભવ્ય જિનેન્દ્ર ભક્તિ મહોત્સવ ઉજવવામાં આવ્યો હતો.

૫. પૂ. ગુરુ ભગવંતોના ઉપદેશ અને પ્રેરણાથી મહામંગલકારી શ્રી ધર્મચક્રતપનો અષાઢ વદ ૮ થી પ્રારંભ થતાં, આખાલ-વૃદ્ધ ભાવિકો ૬૫૦ જેવી વિશ્વભરમાં વિક્રમરૂપ ગણાય તેવી સંખ્યામાં આ મહાતપમાં ઉલ્લાસથી જોડાયા હતા. ૮૨ દિવસનો આ મહાન તપ કરનાર પુણ્યવન્તોએ આસો વદ ૧ ને દિવસે પારણા કર્યા હતા.

ધર્મચક્રતપ કરનાર પુણ્યવન્તોને વંદના અને આ મહાન તપની ભૂરી ભૂરી અનુમોદના.

જિનશાસનના ઇતિહાસની એક મહાન ઘટના

૨૩ મી ઓક્ટોબરનો દિવસ જૈનધર્મના ઇતિહાસમાં અવિસ્મરણીય બની રહેશે. આ દિવસે બપોરે ચાર વાગે ડયૂક ઓફ એડિનબરો એટલે કે પ્રિન્સ ફિલિપ “ Jain Statement on Nature ” નામના પુસ્તકનો બકિંગહામ પેલેસમાં વિમોચન વિધિ કરશે. આ સમયે વિશ્વના ચાર ખંડમાંથી અને જૈનધર્મના ચાર કિરકાઓમાંથી અથણી નેતાઓ અને જૈન દર્શનના વિદ્વાનો ઉપસ્થિત રહેશે. જૈનધર્મ એક વૈજ્ઞાનિક ધર્મ છે અને વનસ્પતિમાં જીવન હોવાની શોધ એણે કેટલાય વર્ષો પૂર્વે કરેલી છે. અને એમાં સર્વ જીવો પ્રત્યેનું ઐક્ય અને પ્રકૃતિની સંભાળભરી નાજવણી ઉત્કૃષ્ટ કક્ષાએ જોવા મળે છે. જૈનધર્મની આ વિચારસરણી અંગે દેશ અને વિદેશમાં ત્રીસ જેટલા નામાંકિત વિદ્વાનો અને વિચારકો પાસેથી માહિતી એકત્રિત કરવામાં આવી અને એ તમામ સામગ્રીના હોદ્દનરૂપ તૈયાર થયેલું “ Jain Statement on Nature ” પુસ્તક પ્રિન્સ ફિલિપ દ્વારા વિમોચન પામશે. આ પ્રસંગને માટે શ્રી દીપચંદ ગાર્દી, શ્રી મનુભાઇ સી. શાહ (મુંબઇ), શ્રી ગુલાબચંદ ચિડાલિયા, શ્રીમતી સરયૂ દક્ષતરી કિરકાઓના પ્રતિનાધ રૂપે ઉપસ્થિત રહેશે. જ્યારે શ્રી એલ. એમ સિંઘવી, ડૉ. એન. પી. જૈન, પૂ. આત્માનંદજી અને ડૉ. કુમારપાળ દેસાઇ વિદ્વાનો તરીકે હાજર રહેશે. આ ઉપરાંત શ્રી સુલેખ જૈન (અમેરિકા), નેસુ ચંદેરિયા (ઇંગ્લેન્ડ), નગીનભાઇ દોશી (સિંગાપોર), સી. એન. સંઘવી, રતિ શાહ (પ્રમુખ : ઓશવાળ એસોસીએશન, લંડન), વિનાદ ઉદાણી (પ્રમુખ : નવનાત એસોસીએશન, લંડન) આ પ્રસંગે હાજર રહેશે.

સ્વ જીવનને સન્માર્ગે વાળવા—

દાદાસાહેબમાં તા. ૨-૯-૯૦ના રોજ યોજાયેલ

આધ્યાત્મિક યુવા શિબિર

શેઠશ્રી મનમોહનભાઈ તંબોળીના હસ્તે ઉદ્ઘાટન

મુનિશ્રી રત્નસુંદરવિજયજી વગેરેના પ્રેરક સદ્બોધ

શ્રી ભાવનગર જૈન સ્વે. મૂ. તપાસંઘના ઉપક્રમે શ્રી દાદાસાહેબ સોસાયટી આયોજિત શ્રી પ્રાર્થના યુવક મંડળની વ્યવસ્થાથી યુવાનોને સન્માર્ગે લાવવાના હેતુથી આધ્યાત્મિક શિબિર યોજાયેલ જેનો પૂ. આચાર્ય હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા પૂ. પં. પ્રદ્યુમ્નવિજયજી મહારાજશ્રીના મંગલાચરણથી પ્રારંભ થયેલ. મહારાજશ્રીઓએ આવી વિશાળ સંજ્ઞામાં શિસ્તવધ સીતે સ્વેત-વસ્ત્રધારી યુવાનોની ઉત્કંઠા અને ઉત્સાહ જોઈ અનંદ વ્યક્ત કરેલ.

ભાવનગર જૈન સંઘના પ્રમુખશ્રી મનમોહનભાઈ તંબોળીએ મંગળદીપ પ્રગટાવી શિબિરનું ઉદ્ઘાટન કરેલ.

રાજકોટથી શ્રી અશોકભાઈ શાહ તથા તેમની ટીમે તથા વલસાડથી શ્રી હીમાંશુભાઈએ ખાસ પધારી યુવાનોને પ્રોત્સાહક ધાર્મિક ગીતોથી વાતાવરણ સંગીતમય બનાવી દીધેલ. શિબિરના પ્રણેતા અને જેઓની પાવન પ્રેરણાને યુવકોએ પોતાના જીવનની મહામુદ્દી મુડીમાની એ પ્રવચનકાર પૂ. મુનિશ્રી રત્નસુંદરવિજયજી મહારાજે તેમની મીઠી મધુરી અમૃતમય વાણી દ્વારા યુવાન વર્ગને સન્માર્ગે વળવા મનનીય પ્રેરણાદાયી પ્રવચન કર્યું હતું.

સવારના ૮/૩૦ થી સંદેહ ગણવેશમાં ઉપસ્થિત રહેલ ૧૫ થી ૪૫ વર્ષના ભાઈઓની શિસ્ત વધ લાઈન પ્રવેશ માટે દાદાસાહેબથી તખ્તસિંહજી હોસપીટલ સુધી લાંબાયેલ. ૧૮૦૦ શિબિ-રાથીઓની સીટીંગ વ્યવસ્થાથી જમાવવાની તમામ વ્યવસ્થા ખુબ સુંદર હતી.

શ્રી પ્રતાપભાઈ શાહ, શ્રી શક્તિસિંહ ગોહિલ, શ્રી મણીકાંત કોઠારી, વગેરેએ ખાસ પ્રોત્સાહક હાજરી આપી હતી જેનો ઉપરાંત જૈનતરો પણ આ શિબિરમાં જોડાયેલ છે.

આ શિબિરને સફળ બનાવવા દાદાસાહેબ સોસાયટીના કાર્યકરોએ ભારે જહેમત ઉઠાવી હતી. અને હવે પછીના ચાર રવિવાર સુધી આવી શિબિરની યોજના બહેર કરી.

પાપથી બચવા વિવેક રાખો...

—મુનિશ્રી રત્નસુંદરવિજયજી મ. સા:

- * ઠંડા પહોરે આગળ નહી વધો તો તરકા વખતે હેરાન થશો.
- * યુવાનો ખોટામાર્ગે છે તેનું કારણ તેને જુની પેઢીએ સાચે માર્ગે વાળી નથી.
- * આપણી અપેક્ષાના જવાબ ન મળે. ન કળે તો ગુસ્સો આવે છે પણ પ્રથમ હું ક્યાં છું? તે વિચારો.
- * દુધને જમાવવા દુધ જેટલું મેળવણુ નથી જોઈતું તેમ જીવનને જમાવવા થોડા જ સદ્ગુણો જરૂરી છે.
- * તમામ પાપોનું પ્રવેશદ્વાર આંખ છે. આંખમાંથી પાપ મનમાં જાય છે. મનમાં ગયેલ પાપો સમગ્ર કાયામાં ફરી વળે છે. અને જીંદગીને બરબાદ કરી નાંખે છે.
- * પર સ્ત્રી દર્શનથી બચવું અઘરું છે. આંખ ઉપર ચોક્કીદાર મૂકો, પાપથી બચવા વિવેક રાખો.
- * જે ચીજ તમને મળે તેવી નથી તેની સામે આંખ માંડવી બંધ કરો. તો પાપથી બચી જશો.

Atmanand Prakash

Regd: No. G. BV. 31

ભૂખ ચાહે
 પેટની હોય કે પદની,
 સંપત્તિની હોય કે કીર્તિની,
 માણુસને કદાચ
 શેતાન પણ
 બનાવી દે છે.
 પણ ગુણોની ભૂખ,
 ઉઘડતા જ માણુસમાં
 સજ્જનતા ખીલવા લાગે છે.
 ભૂખ જરૂર ઉઘાડે,
 પણ ગુણોની ?

—મુનિ રત્નસુંદરવિજય મ. સા

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ, આનંદ પ્રી. પ્રેસ, મુતારવાડ, ભાવનગર.

